

Brev till Sophie Elkan från Selma Lagerlöf: 1899-1901. L 84:1 - 195

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

390 611

Lund, 3 juni. 1901,

Ärof. H. Sjöström.
-
Går till
-

Käraste!

Går en sådan postgång. Detta har tagit fem hela dagar fastän de varit mycket snabbt. Tack för genomgången och tack för brevet. Brevet var mycket bra och klart, telegrammet oväldigt otvivelaktigt äfven för att vara ett telegram, men det var bra att det Rau och befriade mig från en del oro, eljest begrep jag ej uppmaningen att fortsätta från sistas kapitel, hvarefrån brukar man annars fortsätta och

tror, men jag tror att du sannoligen
jag hade lett dig säga "fortsätt ej"
om du ej tyckte om berättelsen,
men du telegraferade fortsatt. Jag
förstod att du ej var nöjd med bönjan,
men så stod det "bra, nöjd. Men
en lättmod var det och väl att
du gjorde det, så postgången är o-
naturlig.

Manuskriptet har jag nu näst
att skriva och i dag skall jag gå
igenom dina anmärkningar och
återkrifva de, som jag kan skriva
i eget namn. Gör det, så skall
jag göra det. Jag vet mycket väl,
att flickan gjalltid berättar själ,
men detta var ej så. Orätt vis

na mycket bättre talen och att jag
gärna mycket lesson. Jag har inte
i sin hämdelse från karndansen
samt vi alla mest minnas gevar
andras berättelser, för resten jag
håller rätt ej på detta

Sagan fanns lokaliserad i Päs,
den är visst vacker, men jag har
aldrig sett den utförd konstvärdigt.
Emellertid var den för lång och
jag hade nog förkortat den själv;
jag skall dock nu ej tvista med dig
om den utav skänka dig den.
Den kan alltid gå in i en jultidning.
Första kapitlet måste nog vara
jag tror väl ej att det är så bra just,
men tar jag bort det, vaktlar allting
skall du få höra hur allt blir.

Jag har till förtä ~~Kapitel~~, de gamla
Tugmarssånerna. Recanoveller. Jag har
allt mer kommit till öfvertygelsen att den
bör med. Jag har dragit mig för längden,
men då detta nu tyckes bli den gamla
bondsättens Konstlag för att utbredda den
nya gamla fredlighet öfver en ^{och stridning} förtäckt
värld, så bör den vara med. Att den är
känd gör nog ingenting och då får jag ju
som början det bästa jag skrivit. Sedan
kommer talet om rockens religiösa till-
stånd, ja det förra första Kapitel. Så står
Tugmars döt och nå Tugmars Karin. Jag
tänker detta skall vara klart och
är tacksam att du hjälpt mig till det.

Du skall märka att jag genom att ta en
ett inledningskapitel långt borta i tiden
nu ger läsaren det intryck att handlingen
börjar med byggnadet af missionshuset, det

går den verkligen